

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.086/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
Az alperes:	Vármegyei Kormányhivatal (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	Vezető hivatali főtanácsos
A per tárgya:	mulasztási per
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 9.K.701.193/2024/16. számú ítélete

V é g z é s:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és a kereset

[1] A felperes az elsőfokú bírósághoz közvetlenül benyújtott keresetlevelében sérelmezte, hogy unokája hivatásos gyámja azonnali felmentésére irányuló kérelmét az alperes a törvény által előírt 60 napon belül nem bírálta el, illetve az unokájával való kapcsolattartása körében az alperes és a hivatásos gyám korábbi döntéseit, intézkedéseit is kifogásolta. Keresetleveléhez mellékelte az alpereshez benyújtott kérelmét.

[2] Az elsőfokú bíróság a keresetlevél hiányainak pótlására hívta fel a felperest, majd a keresetlevelet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I.törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés j) pontja alapján – a Kp. 37. § (1) bekezdését is felhívva – visszautasította. A felperes e végzés ellen előterjesztett fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Kpkf.751.370/2023/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat

hozatalára utasította. Megállapította, hogy a felperes a Kp. 38. § (1) bekezdés b) pontja szerinti mulasztási keresettel élt, ezért az elsőfokú bíróságnak a hiánypótlási felhívást is ennek megfelelően kellett volna kibocsátania. A megismételt eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kell, hogy a keresetlevél megfelel-e a mulasztási perben benyújtandó keresetlevél általános és speciális tartalmi követelményeinek, és a Kp. 46. §-a szerint esetlegesen szükséges intézkedéseit ennek megfelelően kell megtennie. Ezt követően kerülhet az elsőfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy – amennyiben a keresetlevél visszautasításának Kp. 48. §-a vagy az eljárás megszüntetésének Kp. 81. §-a szerinti feltételei nem állnak fenn – a keresetet elbírálja.

[3] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a 2. sorszámú végzésével - visszautasítás terhével – hiánypótlásra hívta fel a felperest a keresetlevelének a Kp. 128. § (3) bekezdésében foglalt tartalmi elemekkel való kiegészítésére. A felperes a hiánypótlási felhívásra 3. sorszám alatt „feljelentés” tárgyú beadványt terjesztett elő, de a 2. sorszámú végzésben foglalt hiánypótlási felhívásban foglaltaknak nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság a 4. sorszámú végzésével ismételten hiánypótlásra hívta fel a felperest, majd az 5. sorszámú végzésében megállapította, hogy a 4. sorszámú végzésben meghatározott hiánypótlási határidő 2025. február 7-én eredménytelenül eltelt.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével - a Kp. 128. § (2)-(3) bekezdéseit és a 129. § (1) bekezdését is felhívva – a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy a felperes a keresetlevelében számos jogszabály alperes által történő megsértését megjelölte, ezért a per érdemi eldöntéséről határozott. Hangsúlyozta, hogy hivatalos tudomása van arról, hogy a járási hivatal határozatszám. számú, 2024. október 20-án véglegessé vált határozatával megállapította, hogy a felperes unokájának nevelésbe vétele 2024. november 27. napjával megszűnt, mivel a Szombathelyi Járásbíróság ítéletében úgy rendelkezett hogy a gyermek feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására személyl kizárólagosan jogosult és köteles. Ennek értelmében a gyámrendelés oka megszűnt. Rögzítette továbbá, hogy mulasztási perben a keresetlevelének további elemeket kell tartalmaznia, így a mulasztás megállapíthatóságának okait és a mulasztás orvoslását szolgáló eljárás kezdeményezésére való utalást, valamint a mulasztás orvoslását szolgáló eljárási cselekmények megjelölését. A Kp. 37. § (1) bekezdés f) és g) pontja alapján a felperesnek két alapvető feladata van, egyrészt pontosan meg kell jelölnie, hogy milyen jogsérelmeket kíván felhozni a közigazgatási cselekménnyel szemben – ez jelöli ki a közigazgatási bíróság vizsgálódási jogkörét, másrészt azt is meg kell jelölnie, hogy milyen döntést kér a bíróságtól. Önmagában az, hogy egy szülői felügyeleti joggal és kapcsolattartási joggal nem rendelkező személy nem ért egyet a gyám tevékenységével, nincs összefüggésben a kérelem elbírálására jogosult szerv esetleges mulasztásával. A Kúria Kfv.II.38.174/2016/3. számú határozatára hivatkozva kiemelte, hogy a közigazgatási perben vizsgálni kell, hogy a keresetlevelet benyújtó személynek – túl a perindítási jogon – az általa hivatkozott jogszabálysértésre kiterjed-e a keresetőségi joga. A perindítási jogosultság nem azonos a keresetőségi joggal: ez utóbbi fogalom arra ad választ, hogy a keresetet benyújtó személy jogosult-e a perbeli igény érvényesítésére, ez pedig többnyire nem eljárásjogi, hanem anyagi jogi kérdés. A keresetőségi jog meglétének vagy hiányának megállapítása a perben érdemi vizsgálattal

történik és a bíróság ítéletben mondja ki. A perbeli esetben a hiányos és felhívás ellenére sem hiánypótolt keresetlevél alapján nem volt megállapítható, hogy a gyám felmentésére vonatkozó döntés, vagy annak hiánya miért okoz a a nagyszülői kapcsolattartás jogával sem rendelkező felperes részére jogsérelmet. Az ítélet [25]- [28] bekezdéseiben rámutatott, hogy a felperes a hiánypótlási felhívásra „feljelentés” tárgyú beadványt terjesztett elő, a hiánypótlási felhívásban foglaltakat nem teljesítette és az ismételt hiánypótlási felhívásnak sem tett eleget. Az ítélet [29] bekezdésében pedig rögzítette, hogy nem lehetett megállapítani, hogy a per tárgya szerinti közigazgatási tevékenység, illetve annak esetleges mulasztása a felperes részére jogsérelmet okozott volna, ezért az alaptalan keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdésének a) pontja alapján elutasította. Megjegyezte, hogy a gyámrendelés okának időközbeni megszűnése miatt hiánytalan kereseti kérelem esetén is legfeljebb a jogsértés megállapításának lett volna helye, erre irányuló kereseti kérelem azonban a felperes részéről a bíróság többszöri elhívása ellenére sem érkezett. Az ítélet perorvoslati tájékoztatása szerint „az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéltáblához”.

A fellebbezés

[5] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[8] A közigazgatási perjog szabályai szerint a felülbírálat a másodfokú eljárásban kétirányú lehet: a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság fő szabályként csak a fellebbezés keretei között vizsgálhatja felül a vitatott ítéletet. Vannak azonban olyan esetek, amikor a másodfokú bíróság a felülbírálati tevékenysége során ezen kérelmekhez nincs kötve, mely esetköröket a Kp. taxatív módon sorolja fel. A Fővárosi Ítéltábla ezért a másodfokú eljárásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a fellebbezéssel támadott ítélet, illetve az annak meghozatalával végződő elsőfokú eljárás nem szenved-e olyan súlyos eljárási hibában, ami a Kp. 110. § (1) bekezdése alapján abszolút hatályon kívül helyezési ok; avagy ennek hiányában a Kp. 110. § (2) bekezdésében foglalt alkalmazásával, mérlegelés útján megállapítható-e az elsőfokú eljárás során elkövetett lényeges, a fellebbezési eljárásban nem orvosolható eljárásjogi szabálysértés.

[9] A perbeli esetben a másodfokú bíróság az ítélet perorvoslati kioktatása, a perjogi szabályok nem megfelelő alkalmazása, valamint az indokolási kötelezettség megsértése körében észlelt olyan hiányosságokat, amelyek – önmagukban is – akadályozták az ítélet érdemi elbírálását.

[10] A másodfokú bíróság mindenekelőtt észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének jogorvoslati tájékoztatása hiányos volt, mert nem tartalmazta a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kioktatást, miszerint a fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér, illetve nem tartalmazott tájékoztatást a jogszabálysértés megjelölésének elmaradása esetére a hiánypótlás nélküli visszautasítással járó jogkövetkezményről sem. Mindezek alapján a felperes nem kapott megfelelő tájékoztatást a jogorvoslati (fellebbezési) jogának a gyakorlásáról, ezáltal sérült a Kp. 2. § (2) bekezdésében megfogalmazott alapelv, a tisztességes eljáráshoz való joga.

[11] Az ítéltábla a fentiekben túl rámutat: a mulasztási per az elmulasztott közigazgatási cselekmény kikényszerítésére irányul és az ilyen peres eljárásokban a bíróság elsődleges feladata, hogy a kereseti kérelmet – a perbeli esetben a mulasztást – az elbíráláshoz szükséges mértékben meghatározza, ez alapján a vizsgálatának kereteit kijelölje, ennek hiányában a kereset érdemben nem bírálható el.

[12] Az ítéltábla a 2.Kpkf.751.370/2023/3. számú végzésében az elsőfokú bíróságnak az új eljárásra előírta, hogy elsődlegesen azt kell vizsgálnia, hogy a keresetlevél megfelel-e a mulasztási perben benyújtandó keresetlevél általános és speciális tartalmi követelményeinek. Az elsőfokú bíróság a fenti iránymutatásnak eleget tett azzal, hogy a mulasztási pert kezdeményező felperest a Kp. 128. § (3) bekezdés szerinti tartalmi-formai követelményeknek megfelelő keresetlevél benyújtására hívta fel. Ezen hiánypótlásoknak azonban a felperes nem tett eleget, így az elsőfokú bíróság nem került abba a helyzetbe, hogy az ügy érdemi elbírálásába bocsátkozhasson. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt az alapvetést, hogy az érdemi döntéshozatalig kizárólag olyan mulasztásban megnyilvánuló jogsérelem vonatkozásában lehet eljutni, amely egyértelműen beazonosítható, illetve a keresetlevél a Kp. 128. § (3) bekezdésben meghatározott kritériumoknak megfelel. Az elsőfokú bíróság az ítéletének [25]-[28] bekezdéseiben maga is rögzítette, hogy a felperes a hiánypótlási felhívásoknak nem tett eleget, ennek ellenére nem a Kp. 48. § (1) bekezdésében foglalt perakadály fennállásáról döntött perorvoslattal támadható végzéssel, hanem az ügy érdemi vizsgálatába bocsátkozott (ítélet [29] bekezdés) és a keresetet, mint alaptalant, elutasította. A perjogi szabályok ilyen mértékű összemosása olyan abszolút hatályon kívül helyezést megalapozó súlyos eljárási szabálysértés, ami a másodfokú eljárásban nem orvosolható. Az sem volt megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli legitimáció fennállása körében kívánt-e vizsgálgatni (amelyre nézve a Kp. 128. § (1) bekezdése speciális szabályt ír elő). Az ítélet indokolása következképp oly mértékben hiányos, nem világos és nem feleltethető meg a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdésében foglalt törvényi követelményeknek, hogy érdemi felülbírálatra emiatt is alkalmatlan.

[13] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Kp. 110. § (1) bekezdés c) pontja alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróságnak a felmerült lényeges eljárási hibákra alapított hatályon kívül helyezés folytán a fellebbezésben foglaltak vizsgálatára nem volt lehetősége.

[14] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen azt kell vizsgálnia, hogy a felperes 3. sorszámú beadványa a Kp. 128. § (3) bekezdésben meghatározott kritériumoknak megfelel-e; amennyiben úgy ítéli meg, hogy a keresetlevél továbbra is hiányos, akkor a Kp. 48. § (1) bekezdésében foglalt pergátló akadály fennállásának következményét perorvoslattal támadható végzéssel kell levonni, hiszen mulasztási perekben is az elkésett, vagy a hiánypótlást követően a formai követelményeknek nem megfelelő keresetlevelet a bíróságnak vissza kell utasítania. Amennyiben az elsőfokú bíróság azt állapítja meg, hogy nincs helye a keresetlevél visszautasításának, akkor a keresetet a mulasztási per szabályai szerint érdemben kell elbírálnia, a kereseti kérelemről a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében megfogalmazott követelményeknek megfelelő indokolással ellátott döntést kell hoznia, valamint a jogorvoslati kioktatásnak is teljes körűnek kell lennie.

[15] A felperes a fellebbezésében másodfokú perköltséget nem igényelt, az alperesnek ellenkérelem előterjesztésének hiányában perköltsége nem merült fel, ezért arról az ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.

[16] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 19.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró